

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 41193

гр. София, 16.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА В. КИРОВА

като разгледа докладваното от ГЕРГАНА В. КИРОВА Гражданско дело № 20231110148222 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ***, ЕГН *****, с адрес гр. ****, против *** за осъждане на ответната страна да заплати обезщетение в размер от 24000 лева за причинени вреди.

В исковата молба са изложени твърдения, че противоправното деяние на ответницата Л. се състои в противозаконно осъждане по непредявени обвинения по внохд № 102/2018 г. по описа на АСНС. Ищецът счита, че с оглед осъждането му по непредявено обвинение ответната страна не действа като съдия и изразява становище, че няма основание ответницата да ползва функционалния си имунитет.

Софийският районен съд приема, че са налице предпоставки за прекратяване на производството по делото поради недопустимост на предявения иск. Съгласно чл.132 от Конституцията на Република България при осъществяване на съдебната власт съдиите, прокурорите и следователите не носят наказателна и гражданска отговорност за техните служебни действия и за постановените от тях актове, освен ако извършеното е умишлено престъпление от общ характер. Софийският районен съд, отчитайки изложените от ищеца М. твърдения, че за него са настъпили вреди вследствие осъждането му от ответницата Л. по внохд № 102/2018 г. по описа на АСНС, приема, че исковата претенция е предявена по повод постановен от ответницата правораздавателен акт, насочена е срещу лице, което се ползва от имунитет и производството следва да бъде прекратено. Цитираната разпоредба на Конституцията предвижда, че при осъществяване на съдебната власт магистратите не носят гражданска отговорност, респективно производството подлежи на прекратяване. В този смисъл е константната и непротиворечива практика на Върховния касационен съд, а именно – определение № 271/10.04.2012 г., постановено по ч.гражд.дело № 176/2012 г., определение № 348/06.06.2021 г., постановено по ч.гражд.дело № 433/2010 г., определение № 56/28.01.2020 г., постановено по ч.гражд.дело № 4540/2019 г., определение № 60132/01.11.2021 г., постановено по ч.гражд.дело

№ 3935/2021 г. по описа на ВКС. Единственото изключение,когато е допустимо ангажиране отговорността на магистрат е ако е доказано,че магистратът е осъществил състав на умишлено престъпление от общ характер. В конкретния случай ищецът М. нито твърди,нито доказва наличието на предпоставки за допустимост на иска с оглед предвиденото изключение – не се доказва наличието на влязла в сила присъда или на влязло в сила решение по иск с правно основание чл.124,ал.5 от ГПК. Разбирането,че функционалният имунитет може да бъде преодолян само при установено по надлежния ред извършване на умишлено престъпление е обективизирано в определение № 2008/06.07.2023 г.,постановено по ч.гражд.дело № 1613/2023 г. по описа на ВКС. Изложените съображения мотивираха съда да счете,че предявеният иск е недопустим и производството по делото подлежи на прекратяване.

Водим от гореизложеното и на основание чл.130 от ГПК, **Софийският районен съд**

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба,подадена от *** против *** и **ПРЕКРАТЯВА** производството по гражд.дело № 48222/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____